

БАХЧИСАРАЙСЬКІ БУДНІ

Репортаж веде пам'ять

...Якщо закрити очі і не бачити красивих крейдяних гір, порослих чагарником, і сонця, яке вже піднялося над обрієм, однаково знаєш, що ти в Криму: свіже вранішнє повітря напоєне неповторним ароматом лаванди.

На Бахчисарайському консервному заводі ще тихо, та за кілька хвилин почнеться перша зміна, і все буде інакше. Ось, приміром, цей цех по виробництву соків для дитячого харчування можна назвати студентським — він відкрився після приїзду нашого СБЗ «Планета» [командир І. Кібкало]; 70 процентів робочих місць у цеху належить нашим бійцям. Тут працює студентська бригада О. Білосор — переможець соціалістичного змагання між бригадами бійців СБЗ — протягом двох місяців кожен член бригади виконував план на 148 процентів.

ну. Тут ані на мить не можна розслабитися, порушити техніку безпеки. Та саме в цьому цеху найчастіше лунала пісня за роботою. Легко, вправно працювали вчорашні першокурсниці І. Дідорчук, Л. Панкратова, І. Гаранжа, С. Денисюченко. Не відставали і ветерани «Планети» — Лена і Люда Мосьпан, О. Логачова. За рішенням загону було проведено три дні ударної праці — у фонд Міжнародного фестивалю молоді і студентів і у фонд спорудження міста Гагарін було перераховано по 205 крб. 80 коп.

* * *

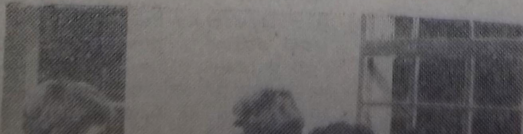
Наше будзагонівське літо — це не тільки робота.

Ми щасливі, що побували в Севастополі, коли місто-герой відзначало День Військово-Морського Флоту.

хоплює з чорноти мовчазні воєні стіни. Як могли витримати, як знаходили в собі сили жити і боротися з ворогом? Фашисти намагалися за всяку ціну знищити аджимушкайців — кидали сюди авіабомби, труїли газами, мінували входи. А гарнізон боровася в архівах сімферопольського гестапо — відомості про 200 з лишком операцій, здійснених партизанами.

...Все, як тоді — чорні стіни обвали від авіабомб, колодязь — 14 метрів у твердому камені черепашнику, викопаних ножами у віддаленій бічній галереї — то спіраль — його розмістили там, щоб вологий камінь перешкодив проходженню отруйних газів. І раптом — квіти. Там, де дитяче кладовище. За традицією діти приносять сюди іграшки, дорослі — квіти. Далі коридор звужується. Можна йти тільки однією за однією і то зігнувшись.

Щоб ушанувати пам'ять героїв аджимушкайських каменю, виключаємо ліхтарик. Во-

БАХЧИСАРА

БУДНІ

Репортаж

...Якщо закрити очі і не бачити красивих крейдяних гір, порослих чагарником, і сонця, яке вже піднялося над обрієм, однаково знаєш, що ти в Криму: свіже вранішнє повітря напоєне неповторним ароматом лаванди.

На Бахчисарайському консервному заводі ще тихо, та за кілька хвилин почнеться перша зміна, і все буде інакше. Ось, приміром, цей цех по виробництву соків для дитячого харчування можна назвати студентським — він відкрився після приїзду нашого СБЗ «Планета» (командир І. Кібкало); 70 процентів робочих місць у цеху належить нашим бійцям. Тут працює студентська бригада О. Білозор — переможець соціалістичного змагання між бригадами бійців СБЗ — протягом двох місяців кожен член бригади виконував план на 148 процентів.

ну. Тут ані на миті слабитися, порушити пеки. Та саме в цьому частіше лунала пісня Легко, вправно працюють першокурсниця Л. Панкратова, І. Ганисюченко. Не відсрани «Планети» — Мосьпан, О. Логачовим загону було підняти ударної прапора Міжнародного фестивалю студентів і у фоні міста Гагарін бувало по 205 крб. 80 і

* * *

Наше будзагонівське не тільки робота.

Ми щасливі, що по вастополі, коли місто значало День Військового Флоту.

Робота починається з завантажувального майданчика. Потужні мотори, транспортери, котли з киплячою рідиною — все підкорюється волі чотирьох дівчат — О. Білосор, С. Никитченко, І. Нечипоренко, Л. Дейнега. Навколо такий гуркіт, що й словом не перекинешся, але їм достатньо і погляду — так злагоджено і чітко працює четвірка. Тонни персиків перетворюються на сік, що перекачується в цех для дальшої обробки. Розливка соку, його пастеризація, закривання, етикетування... — все діло рук студентів.

Мийка вважається найтяжчим і найменш механізованим процесом, але і тут, не втрачаючи комсомольського завзяття, відмінно працюють С. Асадчева, Н. Жиліна, О. Скрипка.

Майстер А. Г. Богдашева, першокласний спеціаліст і сердечна людина, активно допомагала кожному з нас оволодіти новою спеціальністю.

* * *

Другій студентській бригаді, що трудилася в цеху по виробництву

...На схилах Се
бухти задалегідь
тисячі людей у
кораблів Чорного
Завмерли на палубі
сля урочистого про
кораблі вийшли у
У кожного своя пр
страції військової
Раптово і абсолют
впливли з морськ
підводні човни (к
богатири»). Вразив
катер. Вибухали м
глибинні бомби. І
чудо: на віддален
танк і стріляв у в
Звичайний танк, т
великий. А до ми
підводні човни. В
сушу і стали таки
ми танками.

Ми стояли як за
сповнювало почут
нашу велику Батьк
роїв-чорноморців.

Ще одна незаб
історії країни — А
каменоломні.

Заходимо — і
темрява поглинає

мсомольського завзяття, відмінно працюють С. Асадчева, Н. Жиліна, О. Скрипка.

Майстер А. Г. Богдашева, першокласний спеціаліст і сердечна людина, активно допомагала кожному з нас оволодіти новою спеціальністю.

* * *

Другій студентській бригаді, що трудилася в цеху по виробництву компотів і варення, дісталася нескладна і поетична справа — готувати сировину для трояндового варення. Спробуйте наскубти 15—20 кг трояндових пелюсток за зміну — і ця робота здасться вам не такою простою. Т. Голіна, О. Біленко, А. Марчук працювали дуже спритно і виконували по півтори норми. Дві норми щодня давали на конвеєрі С. Шашкова, С. Писаревська, І. Сточкус.

Потім троянду витіснили тонни черешень, вишень, слив, персиків — умови мінялися. Незмінним залишалося одне — високе сумління, з яким трудилися студенти.

Найважча ділянка — третій цех, гарячі процеси. Важко уявити, як у кримську тридцятиградусну спеку дівчата у величезних гумових чоботах вистоювали змі-

величезні човни, підводи, сушу і стали там ми танками.

Ми стояли як сповнювало почу нашу велику Батроїв-чорноморців

Ще одна неза історії країни — каменоломні.

Заходимо — і темрява поглинає так, як було тоді, ктора чи лампи, і Тільки ліхтарик ек

профкома и комитета профсоюза преподавателей и сотрудников
венного университета им. А. М. Горького. Газета «Харьковский униве
: Харків-77, пл. Дзержинського, 4, корпус 9, кімн. 2-51. Тел. 40-17-68.

аж 2000 прим. Друкарня вид-ва «Соц. Харківщина», 3

АХЧИСАРАЙСЬКІ

УДНІ

Репортаж веде пам'ять

закрити очі і не бачити крейдяних гір, порослих ом, і сонця, яке вже під-ад обрієм, однаково зна-и в Криму: свіже враніш-ря напоєне неповторним и лаванди.

чисарайському консерв-воді ще тихо, та за кіль-н почнеться перша зміна, де інакше. Ось, приміром, по виробництву соків якого харчування можна студентським — він від-ісля приїзду нашого СБЗ «» [командир І. Кібкало]; ентів робочих місць у це-жить нашим бійцям. Тут студентська бригада О. — переможець соціаліс-змагання між бригадами БЗ — протягом двох мі-жен член бригади вико-пан на 148 процентів.

ну. Тут ані на мить не можна роз-слабитися, порушити техніку без-пеки. Та саме в цьому цеху най-частіше лунала пісня за роботою. Легко, вправно працювали вчора-шні першокурсниця І. Дідорчук, Л. Панкратова, І. Гаранжа, С. Де-нисюченко. Не відставали і вете-рани «Планети» — Лена і Люда Мосьпан, О. Логачова. За рішен-ням загону було проведено три дні ударної праці — у фонд Міжнародного фестивалю молоді і студентів і у фонд споруджен-ня міста Гагарін було перерахо-вано по 205 крб. 80 коп.

* * *

Наше будзагонівське літо — це не тільки робота.

Ми щасливі, що побували в Се-вастополі, коли місто-герой від-значало День Військово-Морсь-кого Флоту.

хоплює з чорноти мовчан-стіни. Як могли витримати знаходили в собі сили жин-ротися з ворогом? Фашист-магалися за всяку ціну ад-джимушкайців — кидали авіабомби, труїли газам, ли входи. А гарнізон боро-архівах сімферопольського по — відомості про 200 ком операцій, здійснених занами.

...Все, як тоді — чорні обвали від авіабомб, колоди 14 метрів у твердому черепашнику, викопаних у віддаленій бічній галереї-спіталь — його розмістили щоб вологий камінь пере-жав проходженню отруйних зів. І раптом — квіти. Там тяче кладовище. За тради-тіти приносять сюди іграшки росли — квіти. Далі коридор жується. Можна йти тільки за одним і то зігнувшись.

Щоб ушанувати пам'ять ів аджимушкайських камен-мень, виключаємо ліхтарик, ка темрява. Над головою каменю. Горло стискається лем: із десяти з половиною сяч аджимушкайців залиши-в живих тільки семеро...

Мовчить камінь. Його мов-ня сильніше за всякі слова. і вони

ається з заванта-
данчика. Потужні
ертери, котли з
ою — все підко-
ютирьох дізчат —
Чикитченко, І. Не-
Дейнега. Навколо
й словом не пе-
е їм достатньо і
злагоджено і чіт-
рка. Тонни перси-
ються на сік, що
цех для дальшої
ка соку, його па-
ривання, ететки-
діло рук студентів.
ється найтяжчим і
нізованим проце-
не втрачаючи ко-
завзяття, відмінно
садчева, Н. Жилі-

Богдашева, пер-
іаліст і сердечна
допомагала ко-
оволодіти новою

* *

гській бригаді, що
у по виробництву
ня, дісталася не-
іна справа — го-
для трояндового
буйте наскубти
дових пелюсток
робота здається
остою. Т. Голіна,
Марчук працюва-
і виконували по

...На схилах Севастопольської
бухти заздалегідь розташувалися
тисячі людей у чеканні параду
кораблів Чорноморського флоту.
Завмерли на палубах екіпажі. Пі-
сля урочистого прийому параду
кораблі вийшли у відкрите море.
У кожного своя програма демон-
страції військової майстерності.
Раптово і абсолютно синхронно
впливли з морської глибини 33
підводні човни (композиція «33
богатири»). Вразив ціль торпедний
катер. Вибухали морські міни і
глибинні бомби. І вже справжнє
чудо: на віддаленому мисі стояв
танк і стріляв у відкрите море.
Звичайний танк, тільки трохи за-
великий. А до мису прямували
підводні човни. Вони вийшли на
сушу і стали такими ж звичайни-
ми танками.

Ми стояли як зачаровані. Нас
сповнювало почуття гордості за
нашу велику Батьківщину, за ге-
роїв-чорноморців.

Ще одна незабутня сторінка
історії країни — Аджимушкайські
каменоломні.

Заходимо — і чорна гнітюча
темрява поглинає нас. Тут усе
так, як було тоді, ніякого проже-
ктора чи лампи, ніяких вказівок.
Тільки ліхтарик екскурсовода ви-

зробити перед їхньою
м'яттю.

І тому кожна конц
грама нашої агітбрига
як заклик до миру. Н
конкурсі агітбрига
посіла друге місце. В
різних аудиторіях, і
приймали винятково
дечно, та виступ у сво
перед робітниками —
вершина нашого
майстерності. Той
просили повторити у
а імена «знаменитих
(так говорили на заводі)
дяжної, Л. Ширяєвої, Л.
вої, Л. Турчинової, С.
го знали всі.

* * *

Нас любили у Бахчисарі
річали посмішками, забачи
вулиці, віталися, розпитува
працюється, чи подобаєсь
тут.

Нам сподобалося тут.
шалися своїм трудом, так
ливим і потрібним людям
лися тим, що — будзатогі

В. ПЕТРОВА, боець СБЗ
нета», наш спецкор.

Фотографії відновлю
нашій пам'яті гарячі ба
райські будні. У руках
СБЗ «Планета» будь-як
ладнається, тому і настр
дівчат завжди чудовий
мішки не сходять з об
піснею, із жартом прац
студентки.

ЙСЬКІ

веде пам'ять

не можна роз-хоплює з чорноти мовчазні вогні
техніку без-стіни. Як могли витримати, як
ому цеху най-знаходили в собі сили жити і бо-
за роботою. ротися з ворогом? Фашисти на-
ювали вчора-магалися за всяку ціну знищити
І. Дідорчук, аджимушкайців — кидали сюди
ранжа, С. Де-авіабомби, труїли газами, мінува-
тавали і вете-ли входи. А гарнізон боровся: в
Лена і Люда архівах сімферопольського геста-
ва. За рішен-по — відомості про 200 з лиш-
оведено три-ком операцій, здійснених парти-
— у фонд-занами.

...Все, як тоді — чорні стіни,
обвали від авіабомб, колодязь —
14 метрів у твердому камені-
черепашнику, викопаних ножами,
у віддаленій бічній галереї — го-
спіталь — його розмістили так,
щоб вологий камінь перешко-
жав проходженню отруйних га-
зів. І раптом — квіти. Там, де ди-
тяче кладовище. За традицією
діти приносять сюди іграшки, до-
рослі — квіти. Далі коридор зву-
жується. Можна йти тільки один
за одним і то зігнувшись.

ке літо — це

бували в Се-
то-герой від-
ьково-Морсь-

Щоб ушанувати пам'ять геро-
їв аджимушкайських каменоло-
мень, виключаємо ліхтарик. Вог-
ка темрява. Над головою тонни
каменю. Горло стискається бо-
лем: із десяти з половиною ти-
сяч аджимушкайців залишилося
в живих тільки семеро...

Мовчати камінь Його мовчан-
наше

діти приносять сюди прашки, до-
рослі — квіти. Далі коридор зву-
жується. Можна йти тільки один
за одним і то зігнувшись.

Щоб ушанувати пам'ять геро-
їв аджимушкайських каменоло-
мень, виключаємо ліхтарик. Вог-
ка темрява. Над головою тонни
каменю. Горло стискається бо-
лем: із десяти з половиною ти-
сяч аджимушкайців залишилося
в живих тільки семеро...

Мовчить камінь. Його мовчан-
ня сильніше за всякі слова. Наше
право жити відстояли і вони — ті,
що лежать у каменоломнях. Ми не
допустимо, щоб запалала пожежа
нової війни. Ми зобов'язані це
зробити перед їхньою світлою па-
м'яттю.

І тому кожна концертна про-
грама нашої агітбригади звучала
як заклик до миру. На огляді-
конкурсі агітбригада «Планети»
посіла друге місце. Виступали в
різних аудиторіях, і скрізь нас
приймали винятково щиро, сер-
дечно, та виступ у своєму цеху,
перед робітниками — це була
вершина нашого натхнення
майстерності. Той концерт нас
просили повторити у всіх цехах,
а імена «знаменитих артистів»
(так говорили на заводі) І. Коло-
дзянної, Л. Ширяєвої, Л. Глазко-
вої, Л. Турчинової, С. Волинсько-
го знали всі.

* * *

Нас любив... Гамисарай. Зустр...

вершина
майстерності. Той концерт нас
просили повторити у всіх цехах,
а імена «знаменитих артистів»
(так говорили на заводі) І. Коло-
дзяної, Л. Ширяєвої, Л. Глазко-
вої, Л. Турчинової, С. Волинсько-
го знали всі.

* * *

Нас любили у Бахчисараї. Зуст-
річали посмішками, забачивши на
вулиці, віталися, розпитували, як
працюється, чи подобається нам
тут.

Нам сподобалося тут. Ми пи-
шалися своїм трудом, таким важ-
ливим і потрібним людям, пиша-
лися тим, що — будзагонівці.

В. ПЕТРОВА, боєць СБЗ «Пла-
нета», наш спецкор.

Фотографії відновлюють у
нашій пам'яті гарячі бахчиса-
райські будні. У руках бійців
СБЗ «Планета» будь-яке діло
ладнається, тому і настрій у
дівчат завжди чудовий, а ус-
мішки не сходять з облич. Із
піснею, із жартом працюють
студентки.

